

Rentefod her i Landet, skulde afhentes i Ministeriet.

Nej, den evig frem- og tilbageglidende Strøm af Papirer koster Hundreder af Tusinder i dette Land. Dersom jeg lever til den Tid, har jeg næste Aar 25-Aars Jubilæum i at være med til at sejle over dette Ocean af Papir, og i de første 24 Aar er det altsaa ikke lykkedes at blinde mine Øjne saaledes, at de ikke kunne skelne de kunstige Skumtoppe, som ikke ere andet end Sprøjt, fra det, som i Virkeligheden er det sunde og gode og nærende salte Ocean. Dette vil veksle evigt, og det vil evigt blive nødvendigt i et Land, som skal administreres til sin Befolknings Gavn. Men vé den Embedsmand, der drukner i det indtil Halsen eller endogsaa op over Øjnene, saa han synes, at det Papir er Arbejde. Hvis jeg oplever dette 25-Aars Jubilæum, skal jeg saa opnaa at se et virkeligt Forvaltningssystem afløse dette — ja, i Forgaars manglede jeg endnu et Ord for et saadant System, men saa faldt mit Øje paa et Cirkulære, som jeg skulde bruge i anden Anledning, som jeg har omtalt før, nemlig i Cirkulæresamlingen Nr. 3 for 1911, Punkt 29, og saa fandt jeg Ordet! Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse noget heraf, det er kun meget faa Linier, og Oplæsningen vil kun tage nogle faa Minuter. Generaldirektoratet har under 20. Juli d. A. tilskrevet Overtoldinspektorerne til videre Foranstaltning saaledes:

„Ved Modtagelsen af nye Uniforms-genstande, der tildeles i Henhold til Løn-ningslovens § 9, ville for Fremtiden de til tidligere leverede Uniforms-genstande hø-rende Uniformsknapper og Metalkroner være at tilbagelevere efter følgende Regler:

Ved Modtagelsen af ny Uniform (Jakke, Vest og Benklæder) skulde Tjenestemænd, ansatte pr. 1. Oktober 1910 eller tidligere, første Gang i Sommerhalvaaret 1913 og derefter hvert følgende Aar, alle andre Tjenestemænd første Gang ved Modtagelsen af den 4de Uniform og derefter hvert føl-gende Aar tilbagelevere 10 store og 8 smaa Vaabenknapper (eventuelt det mindre An-tal smaa Knapper, hvormed Vesten maatte være forsynet).

Ved Modtagelsen af ny Uniformskappe skulde Tjenestemænd, ansatte pr. 1. Marts 1909 eller tidligere, første Gang i Sommerhalvaaret 1917 og derefter hvert 3die Aar, og alle andre ved Modtagelsen af den 3die Kappe og derefter ved Modtagelsen af hver ny Kappe tilbagelevere 12 store og 4 smaa Vaabenknapper.

Ved Modtagelsen af ny Uniformshue skulde Tjenestemænd, ansatte pr. 1. Ok-tober 1910 eller tidligere, i Sommerhalv-aaret 1913 og Tjenestemænd ansatte i Tiden pr. 1. November 1910—1. Maj 1911, begge inkl., i Sommerhalvaaret 1914, af-levere 3 Kroneknapper, hvorhos samtlige disse Tjenestemænd ved Modtagelsen af hver senere Hue skulde tilbagelevere 2 Kroneknapper og 1 Metalkrone; alle andre Tjenestemænd skulde ved Modtagelsen af den 4de Uniformshue og derefter ved Mod-tagelsen af hver ny Hue tilbagelevere 2 Kroneknapper og 1 Metalkrone.

Toldkamrene ville have at indsende de omhandlede Genstande hertil samtidig med Indberetningen om Modtagelsen af de Uni-forms-genstande, der efter Bestilling herfra tilstilles Toldkamrene fra de respektive Leverandører til videre Udlevering. De nævnte Genstande ville være at indsende hertil med særskilt Følgeskrivelse, bilagt med en Fortegnelse over, hvad hver enkelt Tjenestemand har afleveret“.

Se, da jeg tænkte paa, hvad der nu vilde ske, dersom en Rorsbetjent giver sin Søn en af sine Vaabenknapper til en To'er i Klinkspillet, og hvilket Apparat af Kontrol og Videreforsendelse — aldrig direkte, men gennem Melleminstanser — dette betyder, og hvad det koster at holde paa denne Knap hvert 3die Aar, sagde jeg til mig selv: Det er Knappesystemet, der hersker her i Landet. Men saa var jeg dog paa det rene med, at det var ikke en fuld-stændig Benævnelse, for der er dog i denne Knap noget, der har at gøre med det at spare, selv om man for at spare Knappen glemmer Kappen. Men saa kom en Kollega her i Tinget mig til Hjælp. Han fortalte mig en Historie fra Postvæsenet, som gav mig min Selvfølelse tilbage: Der var en Postmester i Jylland, der havde udfundet, at et Land-postbud burde have højere Lønning, fordi hans Distrikt var blevet større, end det var den Gang Lønningen blev fastsat. Saa havde han indberettet, at nu havde han ved Skridtmaaler ladet undersøge, hvor mange Skridt Landpostbudet gik. Saa fik han Besøg ... og det tilføjedes: efter Sædvane — inde fra Centraladministra-tionen, af en yngre forvaltningsansat, der skulde efferskridtmaale, at han havde maalt Skridtene rigtigt. Se, saa takkede jeg, og saa sagde jeg: Det, vi have her i Landet, det er det centraliserede Knappe- og Skridt-maalersystem.

Det er det, vi skulde bort fra, over til et virkeligt Forvaltningssystem. At jeg ikke kommer til at opleve det til